

også vigtigt, at vi får en kvalitetsdiskussion ind i det.

Den primære årsag til, at vi har påbegyndt det store arbejde med at udbygge aktiviteten, er jo nødvendigheden af, at hele arbejdsstyrken har de kvalifikationer, som skal bruges i morgendagens samfund. Det drejer sig om såvel faglige kvalifikationer som almene kvalifikationer, og det er også dem, der skal sikre, at folk kan klare de mere menneskelige udfordringer i et omskifteligt samfund.

Derfor må vi også i denne proces sørge for, at kvalitetsdiskussionen inddrages på lige fod med diskussionen om kvantitet på det samlede uddannelsesmarked. Både de nuværende og de fremtidige uddannelsespladser skal være af høj kvalitet, det skal samtidig være de relevante uddannelser, der udbydes, og endelig skal vi sørge for, at uddannelserne og kurserne tilrettelægges, så de virker tiltrækkende for de mennesker, som vi gerne vil have i gang med voksen- og efteruddannelse.

Selv om der er et tilstækkeligt antal pladser, nytter det hele jo ikke rigtig noget, hvis de personer i arbejdsstyrken, der har behov for omkvalificering, ikke får lyst til at gå i gang med et kortere eller længere uddannelsesforløb.

Reelt er der heller ikke sporet nogen større efterspørgsel af voksen- og efteruddannelseskurser, som ikke principielt dækkes af det eksisterende udbud. For regeringen er det nemlig væsentligt, at de direkte arbejdsmarkedsbegrundede uddannelsesbehov hurtigt dækkes, således at vi undgår flaskehalse med alt, hvad deraf følger.

Jeg vil også gerne understrege, at regeringen fortsat prioriterer voksen- og efteruddannelsesreformen meget højt. Hensigten er, at vi udarbejder lovgivning på området, sådan at reformen kan træde i kraft den 1. januar 1997.

Vi har et tværministerielt embedsmands-udvalg, som i øjeblikket er ved at lægge de konkrete brikker ud fra visioner og principper, som er skitseret i firepartsudvalget.

En meget vigtig målgruppe for regeringen er dem, der kun har en ringe uddannelsesbaggrund, eller dem, der har en forældet uddannelsesbaggrund. Vi er, som det har været sagt tidligere, optaget af en informations- og vejledningsindsats over for denne gruppe, fordi vi rent faktisk gerne vil have, at voksen- og efteruddannelsesreformen bliver en succes.

De hovedelementer, der ligger i det, er et harmoniseret ydelsessystem, der gælder for samtlige

ge voksen- og efteruddannelsesaktiviteter, en fælles positivliste over, hvilke uddannelser der berettiger til den nye ydelse, ensartede økonomiske styringsprincipper, der baseres på frit optag med taxametertilskud, rammetilskud og kursusafgifter, øget gennemsigtighed i uddannelsesudbudet og løbende faglig udvikling af efteruddannelsesstilbud.

Så skal jeg til sidst lige kommentere den foreslåede dagsorden fra SF. Det, der er regeringens procedure og ønske, er, at vi i løbet af maj-juni måned får drøftet et oplæg fra embedsmandsgruppen, får nogle drøftelser både uformelt og formelt med arbejdsmarkedets parter, og at vi i september måned lægger op til reelle politiske forhandlinger med alle Folketingets partier og også med arbejdsmarkedets parter. Det er vores hensigt, at der i løbet af oktober måned fremsættes lovsforslag med henblik på vedtagelse inden årsskiftet, og at vi så bruger 1996 til den tekniske forberedelse som sagt med henblik på igangsætning pr. 1. januar 1997. Det er proceduren.

Det indholdsmæssige i dagsordenen er regeringen faktisk enig i, og det er fremgået af nogle af de besvarelser, som både jeg og min kollega har fremført her i debatten.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er tilfreds med, at arbejdsministeren støtter indholdet i SF's dagsorden. Det betyder jo, at arbejdsministeren også hermed har givet tilsagn om, at vi får en behovsanalyse, forinden vi går i gang med at opfylde målet om 60.000 nye uddannelsespladser inden år 2000. Det synes jeg er fint.

Det, der egentlig bringer mig på talerstolen, er faktisk, at arbejdsministeren for et øjeblik siden brystede sig vældig meget af, at det var i den nuværende regerings tid, at AMU-loven blev vedtaget. I al stilfærdighed vil jeg gerne sige til ministeren, at hele grundlaget for reformen blev lagt i KV-regeringens tid, og det arbejde kunne den nye regering så høste frugterne af. Det er jo så, som det er, men baggrunden for, at et bredt Folketing kunne slutte op om reformen, var jo netop det grundige forudgående arbejde.

Dernæst lod arbejdsministeren, som om det var en ny AMU-strukturreform, jeg efterlyste i mit ordførerindlæg, ved simpelt hen at misforstå mig – bevidst, tror jeg. For god ordens skyld og igen i al stilfærdighed skal jeg sige, at det, jeg